



LISTY Z AURA – PONTU

JARO 2026

Kontakty

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Žádosti o práva, smluvní agenda

Petra Marková – tel.: 731 184 896, petra.markova@aurapont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aurapont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aurapont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aurapont.cz

Lucie Štěpánová – tel.: 725 535 553, lucie.stepanova@aurapont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aurapont.cz

SPECIÁLNÍ PROJEKTY:

Marcel Kral: marcel.kral@aurapont.cz

SEKRETARIÁT:

info@aurapont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: info@aurapont.cz

<https://www.aurapont.cz>

Česká a slovenská dramatika

Karel Polívka

TEAMBUILDING

6 m, 5 ž (3 m, 2 ž a menší role)

původní satirický/romantický pop-rockový muzikál

Autor zúročil svou dlouholetou zkušenost z prostředí organizace teambuildingů a přetavil ji do satirického, vtipného i dojemného muzikálu. Jde o sondu do života kanceláří, ve které se pozná snad každý dotýčný zaměstnanec: korporátní kultura, vztahy a přetvářka, která k teambuildingům neodmyslitelně patří.

Když se firemní teambuilding v Krkonoších změní ve sněhové vánici v boj o přežití, musí autoritářský šéf a jeho cyničtí zaměstnanci zjistit, že skutečný tým nevzniká z manažerských příruček, ale z upřímnosti a nečekané lidskosti. V této vyhocené situaci tak vzniknou nová přátelská i milostná pouta. Rámcovým vypravěčem a autorovým alter egem je pop-rockový kytarista Jakub, který posouvá děj svými písněmi, dále děj rozvíjejí klasické postavy, jež si představíme pod pojmem „teambuilding“ (manažer firmy, manažerka firmy, ředitel firmy, recepční, zaměstnanec hotelu a další kolegyně a kolegové).

V případě zájmu poskytneme další materiály (zvukové aranžmá, YouTube ukázky a vizualizace).

Jakub Zindulka

CHUDENICE SOBĚ aneb PANNA, NEBO OREL

3 m, 2 ž

satirická komedie

Satirický pohled do zákulisí malého obecního úřadu, kde se místo řízení obce řeší hlavně ego, kocovina a evropské dotace. V kanceláři sekretářky Libuše se střídají jednovaječná dvojčata Petr a Pavel Chorý (dvojrole, zábavně ztělesněné stejným hercem) – jeden týden starosta, druhý místostarosta – a nikdo si nikdy není jistý, který je který. Do toho vstupuje podnikatel Václav Prejt se „zlatým“ nápadem na kulturní dům přistavěný k vlastní hospodě a neúprosná ředitelka školy Zlatuše Stříbrná, která umí z každé věty udělat vlastenecký manifest. Nechybí ani údržbář Lubor, věčný svědek všeho dění.

Z banálního sousedského sporu se kvůli chrápání a Verdiho opeře Nabucco a přes hlasování, losování mincí „panna, nebo orel“ a „referendum“ pomocí SMS stane dotační průšvih za desítky milionů, který může zruinovat obec a zavřít školu. Hra s nadsázkou ukazuje, jak snadno se obecní „veřejný zájem“ promění v osobní kšeft a jak často rozhodují náhoda, pohodlnost a umění něco „okecat“ spíš než zdravý rozum.

Rudolf Král

KOUČ

6 m, 3 ž / 4 m, 2 ž (možnost zdvojení rolí)

tragikomedie

Tragikomedie o muži, který radí ostatním, jeho vlastní život se mu ale rozpadá pod rukama.

Viktor Kadlec je sebevědomý mentální kouč a bývalý vrcholový manažer. Dokáže přesně pojmenovat problémy svých klientům a poradit jim, co by měli změnit, aby byli úspěšní, vyrovnaní a spokojení. Jediné místo, kde nikomu pomoci nedokáže, je jeho vlastní domov. Tady naopak selhává ve všech rolích – jako manžel, otec i syn. Vztah s manželkou Sylvíí se mu pomalu hroutí a nezdá se, že by ho zachránila párová terapie. Syn Marek bojuje se závislostí na heroinu, zatímco dcera Amálka se bouří přesně proti tomu typu autorit, jaký představuje její vlastní otec. A zapomenout nesmíme ani na Viktorovu přísnou matku,

kteřá má o kariéře svého syna úplně jiné představy a často mu připomíná všechno, co podle ní v životě nezvládl. Viktorovy neúspěšné pokusy dát rodinu zase dohromady selhávají, překvapivé řešení však přijde úplně z jiné strany. A našemu kouči se nebude ani trochu líbit. Dalšími epizodními postavami jsou párový terapeut a Viktorovi klienti.

Současná tragikomedie o iluzích kontroly, kultu výkonu a relativitě úspěchu a společenského postavení. S humorem i bolestí odhaluje rozpor mezi tím, co si o sobě myslíme a říkáme, a tím, jak skutečně žijeme. Je to hra o současných lidech ztracených ve svých životních rolích a stereotypch.

Hru lze uvádět v menším obsazení a některé z epizodních postav nemusí být na jevišti (může jít např. o hovor po telefonu).

Oldřich Brož

ZTRACENÝ DUŠE

2 m, 1 ž, 3 tanečnice

tragikomedie

Dva bezdomovci, Tomáš a Karel, žijí u skládky odpadků. Jeden ve stanu a druhý v lepenkové krabici. Karel bojuje od dětství s duševní poruchou. Kvůli ní také vyrůstal v dětském domově. Občas má záchvaty a krátce před tím, než se dostaví, je zlý a agresivní. Mezi odpadky najde starý počítačový program, který má objevit šťastná čísla, a věří, že s jeho pomocí vyhraje milióny ve sportce. Sní o bohatství, o krásném životě a o tom, jak si založí rodinu.

Tomáš je hodný a celkem vzdělaný paraplegik. Nemá žádné příbuzné a ani možnost se uplatnit. Vzdal se všech tužeb a jenom nechce být nikomu na obtíž. Sociální pracovnice Kateřina jim nosí jídlo. Jaké dítě byla zneužívána otcem a také skončila v dětském domově. Nosí v sobě trauma, se kterým se nedovede vypořádat, a proto musí bojovat s démony svého života. Chtěla se stát herečkou, ale nepodařilo se jí to, protože má špatné sykavky. Mezi těmito třemi lidmi vznikne trojúhelník dobra, zla, závisti a touhy po lásce, který se tragicky vyhrotí. Jejich životní příběhy jsou doprovázeny tanečními kreacemi tří andělů, pro něž je skládka odpadků také domovem.

Petr Haken

ŽENA

2 m, 1 ž

komorní komedie

Trochu „ujetá“ komedie: z jednoho nočního tahu si dva „bratři“ (jeden je Čech, druhý z východu) přivedou ženu, kterou zřejmě oba na tahu sbalili. Nevědí, co je zač, žena se chová podivně, možná je to lehká žena, možná i čarodějnice. Ukáže se, že pravda je daleko prozaičtější – jde o podvodnici, která chce prostě oba muže pořádně využít - k přespání v bytě, najedení se a napití, snad i k milování.

Bratři se rozhodnou, že se musí ženy zbavit, což se jim přes pár peripetií nakonec i podaří...

Nové překlady

Z angličtiny

Phil Olson (USA)

HOLKY! PAŘÍME! (Birthday Club)

přeložil Martin Fahrner

5 ž

dámská černá komedie

„Jsme každá jiná a každá máme nějaké ty chyby. A myslím, že právě proto se sem vracíme.“

Pět žen se schází v rámci Narozeninového klubu, vždy během roku na jednotlivé narozeniny. Komedie tak má pět částí a každá část je oslava jedněch narozenin, takže během děje jsme svědky pěti oslav, nebo spíše veselých, jadrných mejdanů, kde se rozhodně neabstínuje a díky nimž jeden rok uplyne jako voda.

Podnikatelka Cheryl, exekutorka Kathy, učitelka Emily a žena v domácnosti Abbie založily Narozeninový klub před pěti lety, když jejich kamarádce Jennifer diagnostikovali rakovinu, jako podpůrnou skupinu, která by jí pomohla se s nemocí vyrovnat. Když Jennifer nedávno zemřela, měly volné místo pro novou členku. A protože si to Jennifer přála, nasypou její popel do šejkru na martini, který stojí při oslavách na baru, aby nepřišla o žádný mejdan.

Děj hry tak začíná příchodem nové potenciální členky Sarah, členky náboženské komunity. Ta ale nejprve musí projít „pohovorem“ a souhlasit s dodržováním osmi pravidel Narozeninového klubu, aby byla považována za oficiální členku. A protože je Kathy exekutorka, Sarah tajně sejmou otisky prstů a zjišťují si o ní na internetu různé informace. Do toho se průběžně řeší problémy v manželství, práce, rozvody, porody, menopauza, děti a všechny problémy světa.

Samozřejmě v tomto ženském světě dojde i na hádky a neshody - ukáže se totiž, že Emily chvíli chodila s manželem jiné členky, což je samozřejmě zrada a zrada kamarádky - navíc v Narozeninovém klubu - je hrozná věc. Situace se začne vyostřovat a klub je dokonce i dočasně rozpuštěn. Naštěstí jenom na chvíli, protože kamarádství jim pomůže všechno překonat.

Jordi Mand (Kanada)

ZA SEDM DNÍ (In Seven Days)

přeložila Lucie Melicharová

3 m, 2 ž

tragikomická hra o smrti

Rachel, úspěšná právnička z Toronta, přijíždí do domu těžce nemocného otce a jeho partnerky. Během návštěvy se dozvídá, že se otci vrátila rakovina a po letech nesnesitelných bolestí se rozhodl podstoupit asistovanou sebevraždu, a to přesně za sedm dní. Rachel si je s otcem velmi blízká a jeho rozhodnutí ji zrtí. Zůstává proto v rodném domě celý týden, během něhož se mu pokouší vše rozmluvit. Otcovo rozhodnutí a jeho dopad na rodinu se ještě více zkomplikují, když se do věci kromě dcery vloží i místní rabín a Rachelin bývalý partner Darren.

Intimní rodinná hra s hlubokým porozuměním i jemnou ironií mapuje, co všechno se dá – nebo musí – stihnout, než někdo navždy odejde. Hra nejen o smrti, ale i o životě, který zůstává – o tom, co si řekneme na poslední chvíli, co už nikdy nestihneme a co můžeme darovat druhým, i když nám samotným zbývá pouhý týden. Autorka mistrně skládá emocionální mapu rodiny, která se snaží najít smíření ve vypjatých chvílích.

Hra byla poprvé uvedena v ontarijském The Grand Theatre v únoru 2024.

Eric Chappell (Velká Británie)

KAM TEN SVĚT SPĚJE (Theft)

přeložil Martin Fahrner

3 m, 2 ž

konverzační satirická krimi komedie

Brilantní konverzačka, plná nečekaných zvrátů a komických situací zve diváky do světa, kde nic není tak, jak se na první pohled zdá. Hra kombinuje napětí s britkým humorem a odhaluje lidskou chamtivost, pokrytectví a rozkrývá skryté pravdy.

Příběh začíná návratem dvou manželských párů, Johna a Barbary Milesových a Trevora a Jenny Farringtonových, z večerního společenského setkání. Po příchodu domů jeden z párů zjistí, že jejich luxusní dům byl vykraden. Zloděj je však stále uvnitř – rafinovaný a charismatický Spriggs, který se na první pohled jeví jako profesionál s morálním kodexem. Spriggs nejenže dokonale zná skryté tajemství domácnosti, ale také umí své protivníky, odborníky na finanční machinace a lži, postavit před nepříjemná fakta o jejich životě. Postupně vychází najevo, že nejen Spriggs se v tomto domě zabývá „krádeží“ – odhalují se další a další podvody, nevěry i finanční machinace.

Autor vytvořil chytrou společenskou satiru, která s humorem a nadhledem ukazuje, jak snadno lze ukrást nejen hmotný majetek, ale také důvěru, jistoty a iluze. Komedie byla poprvé uvedena ve Velké Británii v roce 1996.

Samuel D. Hunter (USA)

HRSTKA (The Few)

přeložil Šimon Dominik

2 m, 1 ž

vztahová komedie

Dobře napsaná vztahová komedie vychází z nejlepší americké tradice psychologicky propracovaného dramatu a nabízí krásné herecké příležitosti. Děj se odehrává na malém městě a rozehrává věčnou čechovovskou otázku: jaký smysl má náš malý lidský život? A rovněž pochybnost: není ten pravý život někde jinde? Stárnoucí řidič kamionu se po několika letech zjeví v redakci časopisu, který založil, aby své přátele kdesi v pustinách dálnic zachránil před osaměním, a který bez vysvětlení opustil. Redakci zatím zachraňuje jeho partnerka a dvacetiletý syn jejich přítele a návrat quijotovského snílka jim přináší nečekané výzvy. Dvě generace poctivě hledají smysl tvořivé práce v životě člověka a odvahu k zásadnímu rozhodnutí a změně směru na životní křižovatce.

Samuel D. Hunter (1981) je oceňovaný newyorský autor, jehož komedie se již dočkaly i televizních a filmových adaptací. Komedie měla českou premiéru v Divadle F. X. Šaldy v Liberci v lednu 2025.

Roger Leach, Colin Wakefield (Velká Británie)

NA MOU ČEST, CTIHODNOSTI (On Your Honour)

přeložil Šimon Dominik

5 m, 3 ž

bulvární zápletková komedie

Svižná komedie anglického stříhu se odehrává v současnosti, v průběhu jediného dne v jednom pokoj luxusního hotelu v Birminghamu.

Ženatý právník Nick si do hotelu přivádí svou mladičkou milenkou Toni. To, co se původně jevílo jako ideální víkend, se změnilo v noční můru. Vyjde najevo, že Nick se během víkendu musí zúčastnit právnícké konference (což Toni netušila), kterou pořádá jeho kolega Hugo: ten chce získat prestiž v očích nejvyššího soudce, sira Henryho, a tak konečně dosáhnout povýšení. Situace se ještě zhorší – Hugo se

vzápětí objevuje na scéně: je ubytován ve vedlejším pokoji, který je s tím Nickovým propojen dveřmi. Hugo se plně soustředí na kariéru, Nick na zálet, brzy však přichází asistent sira Henryho Gerald, mimořádný suchar, a hlavně špión svého šéfa – Toni je potřeba nějak ututlat, protože sir Henry je mimo jiné Nickův tchán.

Zápletka se dále rozvíjí, když nečekaně přichází Nickova manželka Hilary, sir Henry, pokojský Christian a Hilarina sestra Liz, která Huga dávno miluje. Každý hraje hru na každého – kromě nevěry a povýšení jde i o homofobii, jíž se vyznačuje sir Henry, právě kvůli této averzi odmítá povýšit Huga, jehož považuje za homosexuála. Nick využije situace a Toni vydává za Hugovu milenkou, aby se očistil a také zvýšil Hugovy pracovní šance, to však zlomí srdce zamilované Liz...

Bizarní situace plné schovávaček ve vedlejší místnosti, v koupelně, v šatně a pod postelí, korunuje Christianovo zjištění, že je vlastně hned po narození odloženým synem Liz a Huga, o němž jeho otec neměl tušení. Několikanásobný happyend korunuje Hugo tím, že odmítá povýšení, a Christian zpochybněním své sexuality.

Zábavná hra se všemi náležitostmi svého žánru byla poprvé uvedena v září 2007 v Jerenym Street Theatre v Londýně v režii C. Wakefielda. Autoři, účinkující mj. v muzikálových produkcích, společně napsali např. komedii *Dvojník, či dvojče (Double or Twin)* či zábavný thriller *Návštěva s vraždou (Audience with Murder)*, oba tyto skvělé texty najdete též v naší nabídce.

Simon Stephens (Velká Británie)

ROZLOŽENÁ CARMEN (Carmen Disruption)

přeložil Viktor Janiš

2 m, 3 ž

hra o velkoměstských životech

Příběh slavné Carmen, která potkává izolované postavy dnešního moderního městského světa. Dekonstrukce slavné opery, která se zamýšlí nad naší závislostí na sociálních sítích i rostoucí homogenitou moderních evropských měst.

V opulentní velkoleposti evropského města opouští slavná pěvkyně operní dům a vydává se hledat životní pravdu do ulic. Potkává nádhernou prostitutku, drsného taxikáře, byznysmena, dospívajícího romantika... Postava pěvkyně se tak vtěluje do dalších postav, z nichž každá hledá smysl života. Autor oživuje Bizetovu operu *Carmen* a konfrontuje ji s realitou dnešního rozvráceného města. Děj je doplněn živým doprovodem uhrančivé mezzosopranistky a dvou violoncelistů, kteří hrají partituru Simona Slatara, v níž se snoubí ozvěny Bizetovy hudby se svéráznými moderními harmoniemi.

Světová premiéra se uskutečnila v březnu 2014 v Deutsche Schauspielhaus v Hamburku a britská premiéra v dubnu 2015 v divadle Almeida Theatre.

Z němčiny

Stefan Vögel (Rakousko)

VĚK JE JENOM ČÍSLO (Das Alter ist nur eine Zahl)

přeložila Iva Michňová

3 m, 2 ž

vztahová komedie

Komedie, která s nadhledem zkoumá věčné téma věkových rozdílů ve vztazích a problémy, které z nich mohou vyvstat. Hlavní postavou je Vera, úspěšná žena ve věku 52 let, která po rozvodu nachází nového, výrazně mladšího partnera, Andrease, kterému je 35 let. Vedle této dvojice se do hry zapojuje i Verin bývalý manžel Leo, který má také mladší přítelkyni, Janicu, a Verin obchodní partner Mauritz.

Děj se zaměřuje na humorné střety těchto postav, především na Leovu žárlivost a Veriny snahy vyrovnat se s tím, že ve svém životě našla novou energii po boku mladšího muže. Komické situace vznikají nejen z věkových rozdílů mezi postavami, ale i z jejich rozmanitých názorů na lásku, věrnost a kariéru. Hlavním tématem hry je zjištění, že věk je skutečně jen číslo a že vztahy mezi lidmi jsou často mnohem složitější a plné překvapení, než by se na první pohled zdálo.

Hra byla poprvé uvedena v roce 2021 a od té doby si získala oblibu u diváků díky své svěží a vtipné reflexi moderních vztahů a společenských norem.

René Freund (Rakousko)

ŠKVÁRA aneb PŘILEP SE (Blöde Kröten oder Kleben fürs Leben)

překlad Michal Kotrouš

2 m, 3 ž

satirická / černá rodinná komedie

Satirická komedie se odehrává během jediného zimního dne v kuchyni rodiny Althausových – prostoru, kde se řeší všechno od klimatické krize po rodinné peníze. Sedmnáctiletá Paula, idealistická a radikálně angažovaná studentka, se účastní klimatické demonstrace a přilepí se k asfaltu. Její čin spustí řetězec událostí, který postupně odhaluje hlubší trhliny v rodinných vztazích: otec Peter, úspěšný podnikatel s nemovitostmi má chorobný vztah k penězům a zatajuje pochybné finanční machinace, k tomu se zoufale snaží chránit rodinný obraz i vlastní finanční tajemství; matka Selma, právnička, balancuje mezi zákonem, mateřskou empatií a morální odpovědností; cynický bratr Albert komentuje dění s ironickým odstupem a je na hraně zákona se svou pěstírnou konopí; a babička Hedvika svým vyprávěním o „starých časech“ nechtěně rozkrývá původ rodinného bohatství a předstírá, že je dementní.

Z banální „ekologické kauzy“ se stává černá komedie o pokrytectví, generačním střetu a ceně komfortu. Přilepená ruka se mění v silný symbol: kdo je vlastně k čemu – nebo ke komu – připoután? Komedie s šibeničním humorem a svižnými dialogy klade otázku, zda je snazší zachraňovat planetu, nebo si přiznat pravdu o vlastním životě.

Maja Zade (Německo)

CHANGES (Changes)

přeložila Jana Slouková

1 m, 1 ž / 3 m, 3ž (23 postav)

Dramatický portrét každodenních životních situací, jejichž obyčejnost se stává zrcadlem hlubších společenských otázek. Příběh sleduje životy několika postav, mezi nimi Ninu, Marka, Steffi a dalších, kteří se potýkají s výzvami v práci, vztazích a každodenním životě. Dialogy, často minimalistické a prokládané ironií, odkrývají jejich vnitřní nejistoty a snahy porozumět sobě i ostatním.

Hra se odehrává na různých místech – od kuchyně, kde se řeší běžné rodinné záležitosti, po pracovní prostředí a dokonce i podpůrnou skupinu anonymních alkoholiků. Tyto zdánlivě nesouvisející situace se spojují v obecnější reflexi proměnlivosti lidských životů a jejich nevyhnutelných změn.

Hra zahrnuje celkem šest mužských a pět ženských postav, které se různě prolínají v jednotlivých scénách (premiérové uvedení v Berlíně mělo obsazení 1 herečka a 1 herec, kteří ztvárnili všechny postavy). Děj je postaven na střípcích každodenních událostí, od banálních rozhovorů o jídle až po hluboké emocionální momenty spojené s traumaty a ztrátami. Divák je vtahován do světa postav, které řeší otázky vztahů, identity a smyslu života. Zade klade důraz na detaily a přirozený jazyk, který zdůrazňuje lidskost a zranitelnost jejích postav.

Hra byla poprvé uvedena v listopadu 2024 v berlínské Schaubühne v režii Thomase Ostermeiera a okamžitě si získala uznání za svou schopnost zachytit subtilní, ale univerzální aspekty lidské existence. Svou jednoduchostí a autenticitou vyvolává hra silné emoce a nutí diváky přemýšlet o jejich vlastních změnách v životě. Česká premiéra proběhla v Národním divadle v Brně v lednu 2026 v obsazení 1 žena, 1 muž, herecký pár ztvárnil všechny další role.

Charles Lewinsky (Německo)

AHOJ BABI (Omatrick)

přeložila Iva Michňová

1 m, 1 ž

generační komedie

Mladý muž navštíví na příkaz svého nadřízeného svou senilní babičku v domově důchodců, aby získal podpis staré paní na kupní smlouvu – šéf má zásluku na její dům a má s paní nesmiřitelné spory, proto raději pošle místo sebe podřízeného. Protože babička je den ode dne zapomnětlivější, mělo by být pro jeho zaměstnance snadné ji přemluvit, aby dům prodala za směšně nízkou cenu.

Starší dáma, která poněkud nezkušeného poskoka přijímá, však není zdaleka tak pasivní a odtržená od reality, jak se předpokládalo. Málomluvná a neústupná, lehce excentrická, ale nesmírně sebevědomá žena zapojuje nešikovného mladého zaměstnance do rozhovorů o vzpomínkách na dávno minulé dny. Jeho pochybný úkol se ukáže být obtížnější, než očekával. Místo aby po rychlém podvodu s podepsanou smlouvou v kapse opět zmizel, nezbyvá mu nic jiného než se s drzou starší dámou nějak dohodnout. Avšak zatímco se podrážděně snaží vést zdvořilou konverzaci, stále více se zaplétá do protimluvů a rozporů.

Věci tak dostanu nečekaný spád – a tak stejně jako mladý muž během své pochybné mise nečekal komplikace v podobě svěhlavé dámy, diváci nečekají, jaké překvapivé zvraty tato vtipná a řízná slovní přestřelka mezi dvěma rozdílnými postavami přinese.

Z dalších jazyků

Hadrien Raccach (Francie)

DOMEČEK Z KARET (Un Château de cartes)

přeložil Michal Zahálka

2 m, 1 ž

konverzační komedie / tragikomedie

Dům uprostřed venkova. Adam se zrovna konečně zbavil protivné návštěvy: Vincent je sice jeho dávný kamarád, ale už si vlastně nemají moc co říct, a Vincentova přítelkyně je upovídáná a nudná. Proč si ale Adamova žena Caroline vzala zrovna dnes krásné nové šaty? Adam se začne své milované ženy vyptávat — a dozví se nakonec opravdu mnohem víc, než by si přál. Konverzační komedie o lásce, přátelství, o životních ztrátách a o tom, jak těžké někdy je vyrovnat se s tím, co osud přinese.

Hra měla premiéru v pařížském Théâtre des Nouveautés v září 2025, hlavní roli Adama představoval významný filmový a divadelní herec Gérard Darmon, po jeho boku účinkovala hvězdná Isabelle Gélinas, známá z řady her Floriana Zeller a či Géralda Sibleyrase, a oceňovaný dramatik a herec Stéphan Wojtowicz.

Szabolcs Hajdu (Maďarsko)

NEJBLIŽŠÍ ČLOVĚK (Legkozelebbiember)

přeložil Jiří Zeman

3 m, 2 ž

dojemná hra o přátelích, příbuzných i sourozencích

Z nejobyčejnějších situací mohou vzejít osudové okamžiky. Když to nejméně čekáme, může banální moment dva lidi od sebe odcizit nebo je naopak velmi sblížit. Spřízněnost a intimita často vznikají, aniž si toho všimneme, a my se najednou ocitáme v úplně jiné realitě.

Hra vychází z každodenní situace, ve staré rodinné chatě je třeba uklidit vše, co se tam za dlouhá léta nahromadilo. Bratři Martin a Kris se musejí za pomoci svých partnerek Elviry a Petry a navzdory emocionálnímu poutu zbavit harampádí, krámů a nepotřebných věcí. Z ničeho nic se objeví Bob, cizinec z Brazílie, se kterým se Kris seznámí ve vlaku. Z nových setkání se rodí podivné, absurdní i magické okamžiky a všichni se pomalu začínají sblížovat s cizincem, který se postupně dozvídá utajená tajemství a křivdy. Takřka nepozorovaně se všem v hlavě rodí otázka, kdo je vlastně ten, kterého považují za nejbližšího člověka?

„Každý člověk má někoho, kdo je mu nejbližší. Máme blízké přátele, příbuzné, sourozence, ale máme-li štěstí, pak máme všichni po boku někoho, kdo je nám nejbližší, někoho, s kým sdílíme své radosti i problémy a komu jako prvnímu voláme, když se něco stane. Nejbližší člověk často ani neví, jak moc pro nás znamená, že je nám nejbližší, a stává se, že někdo je nejbližším člověkem hned pro více lidí najednou. (...) Nemáme-li nejbližšího člověka, dostavuje se osamění. A v takových případech začneme nejbližšího člověka hledat. A právě to mě zajímá, k tomu bych chtěl najít postavy a příběh.“ (Szabolcs Hajdu).

Szabolcs Hajdu (1972, Debrecen) je filmový a divadelní režisér, dramatik, herec a scénárista, na mezinárodní filmové scéně na sebe upozornil především snímky *Fehér tenyér* (2006, Bílé dlaně) a *Ernellák Farkaséknál* (2016, Rodinné štěstí), za který získal cenu pro nejlepší film i cenu za nejlepší mužský herecký výkon na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary.

Hra byla uvedena v budapeštském Divadle Miklóse Radnótiho v květnu 2023.

Nepřeložené texty

Anglicky psaná dramatika

Ava Pickett (Velká Británie)

1536

3 ž, 2 m

historická vtipná hra o patriarchátu

S Avou Pickett, vášnivou obdivovatelkou tudorovského období, se v jejím dramatickém debutu divák ocitne v horkém létě roku 1536 na polní mýtině kdesi na venkově v Essexu. Zde se opakovaně potkávají tři přítelkyně: svobodomyšlná a bojovná Anna, pasivní „slušná dívka“ Jane, a rozumná, klidná Mariella, která vykonává řemeslo porodní báby. Ústředním tématem jejich rozhovorů, kromě vesnických drbů, jsou vztahy s muži. Anna využívá své krásy a sexu jako účinného prostředku moci (sexuálních scén je v ději několik). Muži jí nadbíhají, dostává dary, ale manželství jí nenabídne nikdo, naopak ji kdekdo ostře odsuzuje. Jane postrádá živost a ženskou energii a odevzdaně přijímá výběr partnera dle přání rodičů. Kamenem úrazu je, že jejím nastávajícím je Annin současný milenec. I Mariella má svůj příběh. Milovala muže, který si ji nevzal, protože neměla žádný majetek. Přijímá tuto ráno osudu tiše a se svým bývalým milencem přerušila veškeré styky, ale velmi trpí. Nemůže se mu však vyhýbat stále, protože jeho žena je v pozeňnaném stavu a k porodu zavolají právě Mariellu.

Text pracuje s pěti postavami, ale dialogy a situace jsou napsány tak, že z děje plasticky vystupuje obraz celé vesnice a dobové nálady vůbec. Hlavním opakujícím se motivem jsou zprávy z Londýna, kde právě došlo k zatčení uvěznění Anny Boleynové - k šokující proměně králem zbožňované královny na „velkou děvku“. Mezi osudem královny a vývojem vztahů všech tří protagonistek a jejich partnerů se objevují stále nové souvislosti, a tato paralela velmi otevřeně míří i do současnosti. Kolik se toho vlastně v postavení žen vůči mužům za těch skoro pět století změnilo? Povinné podřízení se mužské moci už jistě není jediný správný model koexistence obou pohlaví, přítomen je ale stále.

Autorce se daří permanentně posilovat napětí, budovat pevnou síť vztahů a dovést dění do dramatického, bezmála tragického konce. Přitom pracuje s humorem a přesahem, aniž by ztrácela lehkost a autenticitu vyprávění dobového příběhu.

Světová premiéra se konala v květnu 2025 v Almeida Theatre v Londýně - kritika přijala s nadšením autorčin „drsně vtipný a pronikavý pohled na patriarchát“ – recenze mluvily o „elektrizujícím debutu“ či „důmyslné, ostré a bláznivé hře“, která udivuje brutalitou i laskavostí vůči ženské hrdosti. Hra má mnoho předností, v první řadě ale nabízí několik skvělých hereckých příležitostí.

Hra byla nominována na prestižní Olivier Awards 2026.

Agatha Christie, Ken Ludwig (Velká Británie)

DEATH ON THE NILE (Smrt na Nilu)

8 m, 5 ž

dramatizace, detektivka

Ideální kombinace klasické detektivky a moderního divadelního tempa. Vítejte na palubě luxusního parníku plujícího po Nilu, kde se slunce třpytí na hladině, šampaňské teče proudem - a vražda číhá za rohem. V této svižné a vtipně napsané adaptaci klasického románu Agathy Christie se slavný belgický detektiv Hercule Poirot opět ocitá v centru záhadného zločinu – tentokrát uprostřed egyptské exotiky a společenských intrik. Na palubě se nachází novomanželský pár – bohatá a krásná Linnet Ridgeway a její čerstvý manžel Simon Doyle. Jejich líbánky však naruší nečekání hosté, staré známosti a napětí, které by

se dalo krájet. Když je Linnet nalezena mrtvá, začíná Poirot rozplétat síť lží, žárlivosti a tajemství. Každý má motiv, každý něco skrývá a nikdo nesmí opustit loď...

Ken Ludwig, mistr divadelní komedie a napětí, přetvořil slavný příběh do svižné inscenace plné chytrých dialogů, překvapivých zvrátů a hereckých příležitostí. Ideální volba pro soubory hledající silné ženské postavy i prostor pro charismatického detektiva.

Hra měla světovou premiéru v listopadu 2024 v Arena Stage ve Washingtonu, D.C., následovala britská a irská tour v letech 2025–2026.

Dramatizace se již pro vás překládá do češtiny!

Alan Ayckbourn (Velká Británie)

WOMAN IN MIND (V myslí)

5 m, 3 ž

tragikomedie

V této tragikomedii z roku 1985 autor reflektuje svou zkušenost s psychickým kolapsem své matky. Události jsou vyprávěny z pohledu Susan, manželky venkovského kněze, která po úrazu hlavy (šlápla na hrábě) začne trpět halucinacemi. Ve svých představách si vytváří ideální svět – milujícího manžela Andyho, okouzujícího bratra a oddanou dceru, což je u všech tří v ostrém kontrastu s realitou. Ani kousek trávníku za domem není luxusní zahrada reprezentačního sídla, ale Susan ji tak najednou vidí.

Zpočátku poskytuje přítomnost ideální rodiny Susan úlevu, nicméně když ztratí schopnost své vymyšlené společnosti zaplašit a přidá se výpadek paměti, situace se stává děsivou. Postupně se hranice mezi realitou a fantazií rozostřují, postavy obou světů spolu najednou, nezávisle na vůli Susan, komunikují a Susanina přítomnost začíná být nepodstatná. Zjednání se vytrácí logika, z řeči smysl a Susanina schopnost jasně vnímat či cokoli pojmenovat se zcela rozpadá, až se ze Susaniny řeči stane nesmyslný proud absurdit.

Hra vyniká originální subjektivní perspektivou, propojením humoru a tragiky a silnou ženskou postavou. Text byl poprvé uveden v Scarborough v roce 1985. Následně se hra objevila v londýnském West Endu (1986) a v New Yorku (1988). Kritika byla zpočátku zdrženlivá, ale později označila dílo za jedno z Ayckbournových nejlepších. V prosinci 2025 se tragikomedie s velkým úspěchem u kritiky vrátila na londýnský West End (Duke of York Theatre).

Marina Carr (Irsko)

GILGAMESH (Gilgameš)

5 m, 5 ž

dramatizace eposu

Text významné irské dramatičky vychází ze starobabylonského eposu o Gilgamešovi – mytickém králi Uruku – a jeho přátelství s divokým, neodolatelým Enkidu. Autorka uchopila tento archetypický příběh po svém a otevřela tak prostor pro moderní diskuzi o moci, ekologii a lidské zranitelnosti. Text reflektuje původní motivy a udržuje archaickou atmosféru a mýtický rámeček, ale uvádí postavy a dialogy do současného jazyka, díky čemuž je dramaticky atraktivní.

Hlavní postava král a krutý tyran Gilgameš, přesvědčený o své výjimečnosti a božství, nalézá smysl života ve vášnivé lásce k Enkiduovi, člověku vychovanému bohyní zcela mimo civilizaci, v souladu s přírodou. Jejich homoerotické pouto se projevuje skrze vzájemnou náklonnost i rivalitu. Společná výprava do zakázaného cedrového lesa, vedená touhou po slávě, končí tragicky. Gilgameš zabije strážce lesa Humbabu, což hluboce zraní Enkidua a zasadí krutou ránu vášnivému vztahu. Enkidu je nakonec zabit bohy, což rozpoutá Gilgamešovo zoufalé pátrání po nesmrtelnosti – vrátil by tak ztraceného přítele či vlastní naději na věčnost.

Strhující adaptace používá srozumitelný, moderní jazyk s lehkým lyrickým nádechem, díky čemuž je přístupný současnému publiku. Vztahy Gilgameše a Enkidua nesou hlubokou přátelskou i erotickou

vrstvu, přičemž mocenské a přírodní motivy – touha po ničivém ovládnutí cedrového lesa – odráží ekologický rozměr a cenu lidství.

Text vznikl v roce 2020, kdy byl také poprvé uveden.

Norm Foster (Kanada)

THE MELVILLE BOYS (Melvillovi kluci)

2 m, 2 ž

komorní komedie / tragikomedie

Dva bratři, jedna chata u jezera a víkend, který se nečekaně zvrtné. Komorní tragikomedie sleduje setkání bratrů Leeho a Owena Melvillových, kteří se po letech vrací na rodinnou chatu, aby si užili rybaření, pivo a „chlapský klid“. Jenže zatímco Owen je impulzivní, dětinsky nadšený a neschopný přemýšlet o důsledcích, Lee je opatrný, uzavřený a svázaný odpovědností – a navíc skrývá závažné tajemství.

Do jejich víkendového úniku nečekaně vstoupí dvě ženy z okolí: Mary, tichá, rozvedená majitelka místního obchodu, a její mladší sestra Loretta, extrovertní, provokativní a plná hereckých ambicí. Zpočátku nevinné setkání se postupně mění v sérii komických i bolestně upřímných konfrontací. Zatímco Owen bezstarostně flirtuje a odmítá brát realitu vážně, mezi Leem a Mary se rodí křehké porozumění, které je vystaveno těžké zkoušce, když Lee přizná, že je vážně nemocný a čeká ho smrt.

Autor s citem pro dialog propojuje situační humor s hluboce lidským tématem strachu, nenaplněných snů a potřeby blízkosti. Je to hra o bratrství, lásce, popírání reality i odvaze říct pravdu – a o tom, že někdy je nejtěžší získat to, co máme přímo před sebou.

Tragikomedie byla uvedena v Theatre New Brunswick ve Frederictonu v říjnu 1984.

Chystáme český překlad.

2 x Suzie Miller (Austrálie/Velká Británie)

DUST (Prach)

4 m, 4 ž

Hra dnes již renomované australsko-britské dramatičky se odehrává v Perthu během skutečné události – obří prachové bouře, která na pár hodin proměnila město v rudou, téměř apokalyptickou krajinu. A právě tahle zvláštní, magická chvíle „když se svět zbarví do ruda“ způsobí, že lidé přestanou žít své běžné životy na autopilota a začnou být nečekaně upřímní – k sobě i k ostatním.

Hra je mozaikou několika příběhů, které se odehrávají paralelně: žena v nemocničním úboru se rozhodne naposledy nadechnout skutečného světa; mladý pár se probouzí po náhodné noci a snaží se vyhnout trapnosti; nervózní nevěsta řeší, jak uspořádat „dokonalou bílou svatbu“, když je všechno kolem rudé; geolog Eddie se snaží pochopit, co se venku děje, zatímco jeho upovídaná sousedka panikaří; umělkyně Alice se pohádá s taxikářem, protože svět je zkrátka příliš červený na to, aby byl kdokoli milý. Všechny příběhy spojuje jediné téma: když se běžný řád zhroutl, lidé odloží masky a ukáže se, kým opravdu jsou.

Hra má osm hlavních postav a řadu menších rolí, které herci sdílejí. Premiéra proběhla v roce 2014 v Perthu v Heath Ledger Theatre, následně se hrála i na dalších australských scénách.

SUNSET STRIP (Kde zapadá slunce)

2 m, 2 ž

tragikomedie o naději

„Život nemá žádnou hodnotu kromě té, kterou mu sám přisoudíš, a štěstí máš, jen když si ho sám přineseš.“ (Henry David Thoreau)

V zapadákově Sunset Strip zůstali jen ti, kteří nemohli odejít. Caroline se po chemoterapii vrací domů do tohoto kdysi prosperujícího letoviska a zjišťuje, že jezero úplně vyschlo a rekreanti jsou dávno pryč. Její

mladší sestra, věčně optimistická Phoebe, však neztrácí naději - mezi rehabilitačním centrem, péčí o svého dementního otce (který má zálibu v trénování zlatých rybek) a dočasnou ztrátou svých dětí, které jí odebrala sociálka, se Phoebe podařilo najít lásku v Teddym, místním chlapíkovi s velkým srdcem. A teď, když se vrátila Caroline, je Phoebe odhodlaná začít skutečně báječný život...

Dnes již slavná dramatička se zde zabývá tématy jako láska, dysfunkční rodina, nebo i tím, jak vytěžit maximum z mizerných a na první pohled bezvýchodných situací. Nachází humor v tragických momentech a vyzdvihuje sílu optimismu a lidskosti.

Philip Ridley (Velká Británie)

PITCHFORK DISNEY (Vidlo a Disney)

2 m, 2 ž

psychologický horor

Co když největší hrozby nepřicházejí zvenčí, ale bydlí přímo u nás doma? Hra zavádí diváky do zchátralého londýnského bytu, kde žijí sourozenci Haley a Presley – dva mladí lidé uvězněni ve světě strachu, dětských rituálů a nočních můr, kteří nechodí ven a nevěří světu. Přežívají díky čokoládě, groteskním historkám a vzájemné závislosti.

Jejich uzavřený vesmír naruší příchod dvou cizinců: elegantní, děsivě klidné Cosmo Disney a jejího mlčenlivého společníka Pitchforka (Vidla), který v ruce svírá vidle a v očích má cosi nečitelného. Co začíná jako bizarní návštěva, se postupně mění v psychologický horor, v němž se realita prolíná s fantazií, vzpomínkami na dětství a krutými obrazy násilí.

Autor pracuje s jazykem jako se zbraní: dialogy jsou naivní, dětské, a přesto brutálně přesné. Hra zkoumá původ strachu, mechanismy traumatu a cenu bezpečí, které si kupujeme za izolaci. Nejde o realistické drama, jako spíš o jakousi noční můru, pohádkou pro dospělé, kde se monstra rodí z bolesti, hladu a opuštěnosti.

Hra byla uvedena v londýnském Bush Theatre v roce 1991, poté i v Royal Court Theatre.

2 x Will Arbery (USA)

PLANO (Díra)

3 m, 4 ž

tragikomedie o rodině a víře

Inteligentní, místy absurdní a zároveň velmi lidská tragikomedie o rodině, víře a hledání smyslu v době, kdy se zdá, že svět ztratil pevné body. Děj se odehrává na verandě domu v texaském Dallasu, kde se po delší době setkávají tři sestry – Anne, Genevieve a Isabel. Každá z nich stojí na jiné životní křižovatce: Anne je univerzitní profesorka, Genevieve výstřední sochařka a Isabel mladá idealistka pracující pro charitativní organizaci. Společně se snaží porozumět vlastním rozhodnutím, víře i rodinné minulosti.

Rozhovory plné humoru, filozofie i hádek se postupně zamotávají do podivné reality, v níž se běžný život mísí s fantaskními momenty. Do příběhu vstupuje Genevievův manžel Steve, který se ocitá v bizarní existenciální krizi – jako by se rozdělil na dvě verze sebe sama a jedna z nich zůstala uvězněná v nedalekém městě Plano.

Sestry řeší manželství, víru, mateřství i vlastní identitu, zatímco jejich matka Mary, žena s bohatou představivostí a sklony k vytváření alternativních světů, do jejich debat přináší ještě další vrstvu fantazie. Nad vším se navíc vznáší tajemná postava Beztvárného ducha, který připomíná, že minulost i rodinné vztahy mohou mít podobu příznaků.

Arberého hra je rychlá, jazykově hravá a plná filozofických i komických situací. S lehkou ironií ukazuje, jak se moderní lidé snaží orientovat v chaosu vztahů, víry a společenských očekávání – a jak někdy stačí malý krok „mimo mapu“, aby se celý život proměnil v surrealistickou cestu zpět k sobě samému.

Hra vznikla kolem roku 2019 a byla uvedena v rámci současné americké dramatiky na profesionálních scénách USA.

EVANSTON SALT COSTS CLIMBING (Cena soli v Evanstonu roste)

2 m, 2 ž

komedie/tragikomedie

Na první pohled jde jen o obyčejnou zimní práci: sypat silnice solí. Jenže v této absurdně poetické hře se z tohoto zdánlivě banálního zaměstnání stává existenciální drama o práci, vině a světě, který se mění rychleji než lidé v něm.

Děj se odehrává ve městě Evanston v americkém státě Illinois během tří lednových zim – v letech 2015, 2016 a 2017. V obrovské hale plné hromad soli se pravidelně scházejí dva pracovníci městských služeb, Peter a Basil, aby vyjeli se sypači na zasněžené silnice. Jejich každodenní rozhovory jsou směsicí černého humoru, absurdních úvah a osobních krizí: Peter je unavený životem a přemýšlí o sebevraždě, zatímco Basil filozofuje o lidské existenci a obyčejných radostech.

Do jejich světa vstupuje Jane Maiworm, energická úřednice odpovědná za zimní údržbu města, a její dcera Jane Jr. Z novinových článků se dozvídají, že město utrácí stále více peněz za sůl – a že klimatické změny, politika i ekonomika začínají ovlivňovat jejich práci. Zdánlivě obyčejná zpráva o rostoucích nákladech se postupně promění v metaforu: tlak na město roste stejně jako tlak na jednotlivé postavy.

Jak zimy plynou, práce se mění, technologie postupují a starý svět pomalu mizí. Peter musí čelit tragédii ve vlastní rodině, město přehodnocuje svou ekologickou politiku, a dokonce i samotná existence „solařů“ je ohrožena.

Hra s jemným absurdním humorem ukazuje, jak se v obyčejné práci skrývá celé lidské drama – a jak se pod povrchem každodennosti může objevit cosi temného a nepojmenovatelného. Hra byla uvedena poprvé v roce 2018.

Carys D. Coburn (Velká Británie)

BÁN

7 ž

volně podle F. G. Lorcy

Sedm žen (dvě šedesátnice, jedna čtyřicátnice, jedna třicátnice a tři dvacátnice, z nichž jedna je hluchá). Příběh o rodině, sestřích, lžích, vzájemných třenicích, neshodách, ale i o lásce a o tom, kolik jsme ochotni obětovat ve jménu rodiny – včetně rodiny samotné. U Whiteových se o mnohém nemluví a mnohé nejen z minulosti je tabu. Navíc právě zemřel otec, což však ještě více vyvolává velké otázky: proč o určitých věcech nemluvili dříve a budou o tom ještě vůbec někdy mluvit?

Autorka s tímto textem patřila mezi finalistky prestižní soutěže pro anglojazyčné dramatičky The Susan Smith Blackburn Prize 2025.

John Godber (Velká Británie)

THE BEEF (Hovězí)

1 m

dvouaktová one man show / stand up

Autor je znám především svou schopností komicky hyperbolizovat situace běžného života a tato dvojjaktočka pro jednoho herce je toho pravým dokladem.

V první části, která se odehrává v roce 1974, je Dave Cookson dost nezajímavý a hodně neúspěšný mladík. Je mu osmnáct, pochází z hornické vesnice Upton v Yorkshiru, právě čeká na výsledky maturitních zkoušek a tráví čas v garáži, kde posedle trénuje s činkami. Chce být „namakanej“, aby se zbavil pocitu méněcennosti (z toho, odkud a z jaké rodiny pochází, jak vypadá, z průměrnosti), posměchu spolužáků a získal zpět svou dívku Sharon, která ho opustila kvůli svalnatému rivalovi. Jeho monology

odhalují frustraci z šikany od vrstevníků, rodinných vztahů (např. se zakomplexovaným, hrubým, hloupým otcem, jehož životní rozhled vymezila práce v dole) i touhu po uznání.

Druhá část, po třiceti letech, ukazuje Davea jako úspěšného stand-up komika, který se po dlouhé době dokázal vydal do svého rodného města. Znovu se vrací ke starým tématům a nepříjemným pocitům, jež se snažil vypočítat při posilování. Dokázal překročit společenské limity, kterými byl v mládí určován, a na svá tehdejší trápení hledí s humorem. Ovšem s humorem krutým, s humorem, kterému chybí velkorysost, a prozrazuje, že staré rány se tak lehce nezhojí.

Hra byla rovněž uváděna pod titulem *Beef and Yorkshire Pudding*; poprvé inscenována v Theatre Royal Wakefield v roce 2004.

2 x Simon Stephens (Velká Británie)

BIRDLAND (Ptačí země)

8 m, 7 ž (zdvojení rolí, více epizodních postav)

mozaikovitá hra o ceně za slávu

Sláva je opojná droga. A abstinenční příznaky mohou být smrtící. Hra složená z rychlého sledu scén sleduje několik dní v životě světově proslulého rockového hudebníka Paula, který je na vrcholu kariéry uprostřed vyprodaného turné. Koncerty, hotely, letiště, večírky, anonymní sex i nekonečné rozhovory – vše splývá v nepřetržitý proud okamžité rozkoše, moci a prázdnoty.

Paul se pohybuje mezi svým manažerem Johnnym, novinářkou Annalisou, fanoušky, milenkami, hotelovou servírkou Jenny i náhodnými cizinci. Všude je obdivován, chtěn a poslouchán – a přesto čím dál méně schopný cítit odpovědnost za své činy. Postupně se ukazuje, že jeho bezohlednost, manipulace a emoční krutost mají skutečné následky. Smrt mladé ženy, která se zhroutí pod tíhou vztahu s idolem, není výjimečným excesem, ale logickým důsledkem světa, kde je vše dovoleno a nic nemá váhu.

Hra je psaná jako rychlá, fragmentární mozaika scén bez přechodů v čase a prostoru. Jazyk je drsný, rytmický a hypnotický – stejně jako život, který zobrazuje. Nemilosrdná studie moci, slávy a morální otupělosti: portrét muže, který má všechno, a přesto postupně ztrácí schopnost být člověkem.

Hra byla uvedena v londýnském Royal Court Theatre v roce 2014.

MEN'S BUSINESS (Pánská záležitost)

1 m, 1 ž (a na scéně přítomný pes)

adaptace / komorní drama / tragikomedie

Moderní divadelní adaptace tehdy skandální hry německého dramatika Franze Xavera Kroetze *Männersache* z roku 1972. Co všechno je možné omluvit jako „pánskou záležitost“? A kde přesně se z obyčejného partnerského soužití stává systematické násilí? V syrové, zneklidňující a místy až groteskně vtipné hře sledujeme vztah řeznice Charlie a dělníka Victora, který se odehrává v uzavřeném prostoru masny, zadní místnosti a chladicího boxu – tedy v prostředí, kde je tělo každodenní realitou.

Charlie je osamělá, pracovitá žena, která touží po blízkosti a uznání. Victor je sebejistý, průměrný muž, přesvědčený o své přirozené nadřazenosti. Jejich vztah se zpočátku tváří jako drsná romance, ale rychle se mění v brutální studii manipulace, ponižování a moci. Sex, peníze, práce, pes a zbraň se postupně stávají nástroji dominance. Jazyk hry je jednoduchý, repetitivní a zdánlivě banální – právě proto působí tak nebezpečně přesně.

Hra nemoralizuje ani nevysvětluje a ukazuje mechanismus násilí v jeho každodenní podobě, kdy krutost není výjimkou, ale normou, a kdy se oběť snaží přežít tím, že se přizpůsobí. Drsná tragikomedie o lásce, která se proměnila v boj o přežití – a o světě, kde se brutalita vydává za normalnost.

Lila Raicek (Velká Británie)
MY MASTER BUILDER (Můj Mistr stavitel)

2 m, 3 ž
volná adaptace hry Henrika Ibsena

Hra inspirovaná Ibsenovou klasikou *Stavitel Solness* zkoumá zranitelnost, kterou přináší láska, touha a minulost, jež se vrací ve chvílích, kdy to nejméně čekáme. Děj se odehrává letního podvečera, Elena připravuje oslavu na počest svého manžela Henryho, který má právě představit své nejnovější architektonické dílo. Jejich už tak křehké manželství však naruší nečekaný příjezd Mathildy – bývalé Henryho studentky, s níž měl kdysi intimní vztah. Její návrat otevírá staré rány, vyvolává napětí a odhaluje skryté slabiny všech zúčastněných.

Moderní volná adaptace měla premiéru v londýnském West Endu na jaře 2025 a rychle se stala hitem londýnské divadelní scény.

2 x Sam Grabiner (Velká Británie)
BOYS ON THE VERGE OF TEARS (Chlapci na pokraji slz)

5 m (značné množství menších pozdních postav – cca 30)
syrově vtipná hra o dospívání chlapců

Upřímná výpověď o tom, co to znamená být dospívajícím klukem a proč je to občas zatraceně těžké. Školní záchodky nejsou jen místem na vykonání potřeby, ale hlavně dějištěm testosteronových bitev, trapasů, zjevných tajemství a citových explozí. Tato dynamická hra je jako puberta sama – hlučná, dynamická, rychle střídá scény, působí zmateně, je i dojemná a nečekaně brutální. Vše se odehrává v jediném prostoru záchodků, tam se setkávají kluci všech věkových kategorií a odhalují tam (ne vždy dobrovolně) své obavy, touhy, ega i nedostatky.

Vtipný i syrový text je plný rychlých dialogů, trapných vtípků, absurdních situací, ale také se dotýká velmi citlivých témat – dospívání, mužské identity, přátelství i šikany. Autor rozkládá typický chlapecký svět do mozaiky různorodých příběhů a emocí, které normálně zůstávají za maskami machrování a sprostých fórů.

Herecké obsazení je poměrně úsporné – hra je napsaná pro pět herců (mužů), kteří ovšem rychle střídají desítky postav, ať již dětí, dospívajících i dospělých (více než 40 jmen obou pohlaví!). Ženských postav je v textu minimum, zřetelně z nich vystupují dvě dívky a dvě matky.

Hra byla poprvé uvedena v roce 2023 na prestižním Edinburgh Fringe Festivalu, kde zaujala jak diváky, tak kritiky svou autenticitou a živelnému zpracování tématu. Poté byla uváděna i na menších scénách v Londýně.

CHRISTMAS DAY (Vánoční den)

5 m, 2 ž
existenciální komedie

Hra se odehrává během jediného dne – 25. prosince – v bizarním, provizorním bytě v bývalé kancelářské budově v severním Londýně. Noah a jeho sestra Tamara zde tráví „židovské Vánoce“ po svém: s čínským jídlem, světylky, hádkami a přáteli, kteří se objevují a mizí jako nevyžádané myšlenky. Poklidná snaha o společný sváteční oběd se postupně mění v intenzivní rodinné i generační střetnutí (Role Wren / Sphinx / Felix jsou psány pro jednoho herce).

Do prostoru vstupuje otec Elliot – neurotický, ironický, citově neobratný muž, který se poprvé v životě snaží mluvit o terapii, víře a vině. Návrat Aaronův z Izraele otevírá otázky identity, sounáležitosti a politické odpovědnosti, zatímco Maud, outsiderka a partnerka Noaha, funguje jako citlivý, ale nejistý pozorovatel tohoto mikrosvěta. Nad vším se pravidelně přežene hukot metra pod podlahou – fyzická připomínka neklidu, který nelze umlčet.

Hra je ostrou komedií i existenciálním dramatem – je sarkastická, ale zároveň i hluboce lidská. Vánoční den zde není svátkem klidu, nýbrž zkouškou schopnosti být spolu, mluvit pravdu a neztratit humor tváří v tvář dějinám, rodině i sobě samým.

Hra měla premiéru v roce 2023 ve Velké Británii a byla následně uváděna na britských scénách jako výrazná současná hra reflektující židovskou identitu, rodinnou paměť a politickou polarizaci dneška.

Conor McPherson (Velká Británie)

COLD WAR (Studená válka)

3 m, 3 ž, dav

dramatizace/historická hra

Divadelní adaptace oceňovaného filmu Pawla Pawlikowskiho (2018). McPherson nejenže adaptoval filmový scénář do divadelní podoby, ale také ho žánrově posunul, a to směrem k muzikálu - přidal působivé tradiční polské písně i nové skladby (od Elvise Costella).

Hlavním tématem příběhu je láska ve stínu totality. Děj zachycuje období let 1949-63 a posouvá se z Polska, do Berlína, Paříže a zpět. Sleduje bouřlivý, doslova osudový, milostný vztah mezi introvertním skladatelem Viktorem a divokou zpěvačkou Zulou. Jejich cit je silný, ale komplikovaný – ovlivňují ho politický režim i osobní touha po svobodě, která pro každého z milenců znamená něco jiného.

Státní agentura hledá na venkově nové talenty, obyčejné lidi, kteří by vhodně posloužili oficiální kulturní politice. A pravým objevem je Zula, hudebnice od Boha, žena okamžitých bouřlivých reakcí, beze smyslu pro politický boj či abstraktní lpění na morálních hodnotách. Proto také přijímá, že bude na Viktora, pianistu skupiny, donášet, i když je jejich vzájemná náklonnost evidentní. Viktorův cit to nezlomí, ale nedokáže spokojeně žít a tvořit ve stísněných podmínkách režimu a chce využít koncertu v Berlíně k emigraci. Zula však váhá...

Premiéra se konala v listopadu 2023 v londýnském Almeida Theatre.

Připravujeme český překlad.

Bess Wohl (USA)

CONTINUITY (Kontinuita)

4 m, 4 ž

satirická meta-divadelní komedie o filmovém průmyslu

Inteligentní a velmi zábavná satira ze zákulisí filmového průmyslu, která s ironickým odstupem ukazuje, jak vzniká velký hollywoodský film o klimatické katastrofě – a jak se pod nánosem ambicí, ega a produkčních kompromisů postupně rozpadá nejen samotný film, ale i vztahy mezi jeho tvůrci.

Děj se odehrává během natáčení velkolepého katastrofického snímku o klimatické změně. Na poušti v Novém Mexiku stojí umělá ledová kra, na níž se natáčí dramatická scéna o ekologické katastrofě. Herecké hvězdy, režisérka, scenárista i štáb se snaží vytvořit „velké poselství o záchraně planety“. Každý další záběr – v duchu filmové terminologie nazvaný „take“ – však odhaluje chaos, který panuje za kamerou: hádky o dialogy, herecké ego, tlak studií, změny scénáře na poslední chvíli i absurdní kompromisy mezi uměním a komercí. Postupně vychází najevo, že zatímco film chce varovat před klimatickou katastrofou, samotná produkce je paradoxně stejně chaotická a sebedestruktivní jako svět, který se snaží zachránit.

Autorka s ostrým humorem ukazuje, jak malé změny mohou spustit řetězovou reakci – podobně jako v klimatickém systému – a proměnit dobře míněný projekt v absurdní spirálu nedorozumění a ambicí. Hra je vystavěna jako šest filmových „záběrů“, v nichž se opakovaně natáčí tatáž scéna, ale pokaždé se vyjeví nové konflikty, tajemství i osobní krize postav. Výsledkem je svižná meta-divadelní komedie o filmu, slávě, ekologii a lidském egu.

Hra byla napsána roku 2019 a je uváděna zejména na studiových scénách a v moderních divadlech orientovaných na současnou dramaturgii.

Sadie Hasler (Velká Británie)
FRAN AND LENI (Fran a Leni)

2 m, 2 ž
černá komedie

Dvě holky z londýnského severu, jedna hraje na klavír a druhá vyznává punk. Ovšem jejich přátelství je tak silné, že přežije pubertu, slávu, zradu i smrt. Energická, drsná a zároveň dojemná hra o ženském přátelství, hudbě a vzpouře proti světu, který chce dívky zařadit do škatulek.

Příběh sleduje vztah Fran, talentované pianistky z „lepší“ rodiny, a Leni, divoké, chudé a nezkrotné holky, která odmítá autority i pravidla. Od jejich setkání na škole v 70. letech 20. století se děj pohybuje mezi dospíváním, útekem z domova, vznikem punkové kapely The Rips, prvními koncerty, mediálním humbukem i temnější kapitolou spojenou s manažerem Mickem. Rychlé střihy, rozhovory s novináři, monology i hudební pasáže vytvářejí rytmickou koláž paměti, v níž se minulost prolíná s přítomností.

Hra s brutální upřímností a černým humorem mluví o třídních rozdílech, sexismu, násilí, zneužívání moci i o tom, jak těžké je zachovat si vlastní hlas. Především je ale milostným dopisem přátelství – vztahu, který je někdy intenzivnější než láska a bolestivější než rozchod.

Hra byla uvedena na Latitude Festivalu ve Velké Británii, následně hned na Edinburgh Fringe Festivalu v roce 2016.

Chloe Moss (Velká Británie)
THE GATEKEEPER (Strážkyně brány)

2 m, 3 ž
komorní tragikomedie

Rodinné oslavy bývají radostné. Někdy ale stačí pár skleniček vína, několik nevyřčených křivd a jedna nečekaná návštěva – a z poklidného víkendu se stane výbušná směs minulosti, která se dere na povrch.

Úspěšná londýnská manažerka Stacey se vrací na víkend na prázdninovou chatu, kde kdysi trávila dětství. Má to být příjemná rodinná oslava jejich narozenin: přijíždějí rodiče Julia a Mike a později i její bratr Rob, s nímž už dlouho nemá dobré vztahy. Stacey se snaží vytvořit zdání dokonalého víkendu – jenže pod povrchem rodinných zdvořilostí se skrývá napětí, které nikdo nechce vyslovit nahlas. Rob navíc přijíždí se svou novou partnerkou Angelou, Staceyinu dávnou známou ze školy. Setkání dvou žen odhalí propast mezi jejich životy: Stacey je ambiciózní profesionálka z velkoměsta, zatímco Angela zůstala věrná dělnickému prostředí rodného města. S každou další scénou se postupně rozplétají staré rodinné konflikty – Robova problematická minulost, Staceyiny výčitky i rodičovské představy o tom, jak by měl vypadat „správný život“.

Hra s jemným britským humorem sleduje, jak se během jediného víkendu rozpadá iluze dokonalé rodiny. Postavy si uvědomují, že minulost nelze jednoduše zavřít za dveře – a že někdo vždy stojí u pomyslné brány, která rozhoduje o tom, kdo smí zůstat uvnitř rodiny a kdo zůstane venku.

Hra byla napsána kolem roku 2012 a vznikla jako současné britské komorní drama určené pro menší jeviště a studiové scény. Byla uváděna v britských divadlech v rámci nových dramatických textů a čtených inscenací mladých autorů.

David Williamson (Austrálie)
THE GREAT MAN (Velký muž)

5 m, 3 ž
hra o politikovi

Kdy se z politika stává legenda – a kdy jen dobře udržovaný mýtus? Drama nás zavádí do domu kdysi mocného australského premiéra Jacka McKenzieho, jenž je po těžké mrtvici upoután na invalidní vozík.

Muž, který po desetiletí formoval politiku, ekonomiku i veřejnou morálku země, je nyní odkázán na péči své ženy Ellen a na návštěvy lidí, kteří s ním kdysi sdíleli moc.

Do domu postupně přicházejí členové rodiny, bývalí kolegové, novináři i političtí spojenci: ambiciózní Rhys, idealistický syn Adam, loajální Terry, novinářka Tegan Kowalska a další. Každý z nich si nese vlastní verzi Jackova odkazu – pro někoho je vizionářem, pro jiného cynickým manipulátorem, který obětoval sociální spravedlnost ekonomickému racionalismu. Zatímco Jack už téměř nemluví, o to hlasitěji za něj hovoří druzí.

Hra se odehrává jako série střetů, v nichž se minulá rozhodnutí lámou v osobních vinách, rodinných křivdách a nevyřčených otázkách odpovědnosti. Autor demontuje obraz „velkého muže“ a klade zásadní otázku: kdo platí cenu za politickou velikost? Nejde ani tak o portrét hrdiny, jako spíše o pitvu moci, paměti a morální slepoty.

Hru uvedla Sydney Theatre Company v březnu 2000.

Halley Feiffer (USA)

HOW TO MAKE FRIENDS AND THEN KILL THEM (Jak si získat přátele a pak je zabít)

3 ž

černá komedie / drama

Tři dívky, jedno přátelství a násilí, které se tváří jako láska. Černohumorná a znepokojivě vtipná hra sleduje vztah tří kamarádek – Ady, Sam a Dorrie – od dětství přes dospívání až k rané dospělosti v americkém maloměstě.

Každá z nich chce něco jiného: Ada touží po herecké kariéře a zároveň propadá alkoholu; Sam je bystrá, tvrdá a posedlá (sebe)kontrolou; Dorrie je nejcitlivější z trojice, zoufale hledající lásku a přijetí. Hra je vystavěna jako sled krátkých, rytmizovaných scén – her, rituálů a „neviných“ krutostí, které se s přibývajícím věkem mění v otevřené psychické násilí. Dětské hry s balónky, falešnou krví a slovními útoky se postupně proměňují v manipulaci, zraňující loajalitu a destruktivní závislost.

Autorka s brutální lehkostí zkoumá temnou stránku ženského přátelství, rivalitu, závislost i touhu po výjimečnosti. Humor zde funguje jako past: divák se směje, dokud si neuvědomí, že sleduje příběh citového zneužívání. Hra klade otázku, kde končí intimita a začíná násilí – a proč je někdy tak těžké odejít.

Hra byla uvedena v Rattlestick Playwrights Theater v New Yorku v roce 2012.

Gregg Ostrin (USA)

KOWALSKI

3 m, 2 ž

historická hra z divadelního prostředí

V roce 1977 se odehrává interview, ve kterém slavný dramatik Tennessee Williams, poněkud za zenitem své slávy, vzpomíná na své první setkání s dalším velikánem amerického divadla, tehdy třiadvacetiletým Marlonem Brandem.

Jednoho letního večera roku 1947 hostí Williams se svým partnerem Panchem ve svém domě v Massachussets kamarádku, režisérku Margo Jonesovou. Schyluje se k broadwayské premiéře nové Williamsovy hry s poetickým názvem Tramvaj do stanice Touha. Jonesová se poměrně lehce přenesla přes to, že režii světil Williams tentokrát Eliu Kazanovi. Otázkou zůstává obsazení klíčové role Stanley Kowalského. Už před třemi dny se měl Williamsovi představit jistý mladík, kterého Kazan posílá. Když Brando se zpožděním přece jen dorazí, začne mezi oběma geniálními umělci nepřetržitá poziční hra, v níž je často k nerozeznání, co jsou autentické reakce a co herecká imaginace a autorská manipulace. Hra vyvrcholí, když se objeví ještě Brandova přítelkyně, mladá herečka Jo, jíž Williams provokativně nabídne roli Stelly Kowalské. Když Brando ocituje jednu dnes slavnou Williamsovu repliku, ukáže se, že lhal, když

tvrdil, že „Tramvaj“ před svým příjezdem nečetl. A jeho exhibice mužské suverenity před autorem byla svéráznou „audition“, kterou nakonec roli, jež ho definitivně proslavila, získal.

Hra, která poskytuje opravdu mimořádné herecké příležitosti oběma protagonistům, měla premiéru v roce 2011 v Two Roads Theater v kalifornském Studio City. V lednu 2025 ji proslavilo divadlo Duke on the 42 Street na off-Broadwayi. V plánu je její uvedení na Broadwayi.

Gregg Ostrin je filmový scénárista a dramatik, k jeho úspěchům patří komedie *The Spy Who Went into Rehab* (Špion na odvykačce), která se představila i na loňském Edinburgh Fringe.

Anny Deavere Smith (USA)

NOTES FROM THE FIELD (Zápisky z terénu)

1 ž – variabilní obsazení (a 1 doprovodný hudebník)
monodrama

Když se potká novinářská investigace, osobní zpověď a divadlo jednoho herce, vznikne jedinečný dokumentární projekt, který odhaluje syrové příběhy lidí uvězněných v systému školství a spravedlnosti USA - i když to zní vážně, nejde o suchopárné přednášky, text diváka vtáhne do děje, dojme ho i rozesměje. Silná, autentická výpověď o Americe zábavně využívající i improvizaci či přímé oslovování publika.

Autorka během svého výzkumu provedla přes 250 rozhovorů s lidmi napříč Amerikou: aktivisty, učiteli, vězni, studenty, soudci i politiky. Z těchto rozhovorů vytvořila sérii monologů, které vykreslují, jak snadno se děti (zejména z minoritních komunit) dostávají z lavic škol rovnou za mříže. Ať už díky brutálním zásahům policie na školách, nebo nedostatečným vzdělávacím podmínkám.

Na scéně ožívají skutečné osobnosti (např. právnička, muž, který natočil zatčení Freddieho Graye, právník bojující za zrušení trestu smrti), každá z nich přináší osobní příběh – od vzpomínek na násilí, přes frustraci z politického systému až po naději na změnu.

V premiérové verzi hrála herečka a doprovázel ji jazzový basista, který inscenaci hudebně podkresloval. Hra je však variabilní a může být inscenována i s více herci.

Premiéra proběhla v American Repertory Theater (A.R.T.) v srpnu 2016 a následně v Second Stage Theatre v New Yorku (říjen–prosinec 2016).

Warren Manzi (USA)

PERFECT CRIME (Dokonalý zločin)

1 ž, 3 m (plus 1 m ve videu)
detektivní thriller

Detektivní thriller z roku 1987 je americkou obdobou *Pasti na myši* Agathy Christie: dodnes se totiž bez přerušení hraje jeho původní inscenace, a to postupně na významných scénách newyorské off-Broadwaye a Broadwaye. Sleduje příběh Margaret Thorne Brent, psychiatričky z Connecticutu a potenciální chladnokrevné vražedkyně, která možná spáchala „dokonalý zločin“, takový, u něhož není jisté, zda se vůbec stal. Když její bohatý manžel W. Harrison Brent pravděpodobně zmizí, ocitne se uprostřed děsivé hry na kočku a myš se svým šíleným pacientem Lionelem McAuleym a inspektorem Ascherem, pohledným, ale pokryteckým vyšetřovatelem přiděleným k případu.

Thriller je od své premiéry v roce 1987 (v divadle Cortyard Playhouse) nejdéle hranou hrou v historii New Yorku a měla přes 15000 představení (milník dosažený 5. prosince 2024). V hlavní roli dodnes exceluje Catherine Russell, která za celé provozování hry zameškala pouhé 4 reprízy.

Warren Michael Manzi (1955–2016) byl americký herec a dramatik italského původu, tuto hru napsal ve svých pětadvaceti a až do smrti ji dál zdokonaloval.

Připravujeme český překlad.

David Williamson (Austrálie)

SANCTUARY (Útočiště)

2 m

drama / psychologický thriller

Co se stane, když se setkají dva muži, kteří celý život bojovali „za pravdu“, ale každý ji chápal úplně jinak? Napínavý slovní duel dvou novinářů, odehrávající se během jediného večera v luxusním domě na severním předměstí Sydney.

Slavný investigativní reportér Robert „Bob“ King poskytuje rozhovor mladšímu kolegovi Johnu Alderstonovi, který se právě vrátil z válečných oblastí Střední Ameriky. Z původně zdvořilého interview se postupně stává nelítostná konfrontace dvou profesních i morálních postojů. Bob je ikonou žurnalistiky, mužem kompromisu, který věří ve „vyváženost“ a vliv médií zevnitř systému. John je idealista posedlý pravdou, přesvědčený, že média zradila svou roli a stala se spolupachatelem násilí.

Rozhovor se stupňuje: padají konkrétní jména, obvinění z manipulace faktů, ze zamlčování masakrů i z osobního selhání. Slova se mění ve zbraně a bezpečný prostor domu přestává být útočištěm.

Hra o moci slova klade nepříjemné otázky o odpovědnosti médií, ceně kariéry, osobní vině a hranicích morálky. A pravda může být stejně nebezpečná jako lež. Drama bylo uvedeno v Playbox Theatre Centre v Melbourne v květnu 1995, bylo poté uvedeno např. i ve Velké Británii.

Německy psaná dramatika

Caren Jeß (Německo)

TO MY LITTLE BOY (Mému chlapečkovi)

variabilní obsazení (premiérové 2 m, 1 ž)

absurdní melancholická tragikomedie

Jeden muž, jedno umělé prase, antropocén, současná éra globálních změn. Aaron vyrůstá v evangelické rodině, ale brzy objevuje svůj zájem o přírodní vědy a uvědomuje si, že člověka nestvořil Bůh, ale uhlík. Aaron se tak vydává na slibnou cestu vědy, stává se geologem a učí se porozumět Zemi. Je to vyčerpávající, protože Země není zrovna v nejlepším stavu, nicméně Aaron za ni ze všech sil bojuje. Spolu s Tupperem, svým prasetem z umělé hmoty, které má Aaron moc rád. Možná i to je důvod, proč ho nikdo nebere úplně vážně. Ale možná je právě to klíčem ke štěstí: nebrat se příliš vážně.

Absurdní melancholický text s groteskními podtóny o absolutním přetížení lidí dneška popisuje strach z konce světa, neschopnost porozumět sám sobě i věčnou touhu po jistotě v lásce. Vtipná i upřímná hra trefně vystihuje ducha generace, která musí čelit závratnému tempu doby, která ji předbíhá.

Hra byla uvedena v Thalia Theater Hamburg v lednu 2026.

Tato inscenace byla nominována na prestižní cenu Mülheimer Theatertage 2026.

Stefan Vögel (Rakousko)

MÄNNERLIEBE (Chlapská láska)

5 m

komedie

Holger a Tim by nemohli být odlišnější, a přesto jsou od té doby, co Holger pomohl Timovi překonat rozchod s Lisou, nerozlučná „mužská dvojka“. Každý pátek se tento „divnej páreček“ schází v předměstské hospodě „U Heinze“. Tam se baví ve společnosti hostinského o všem možném, ale hlavně o fotbale a o ženách.

Jednoho večera se však objeví nový, neznámý host, který pořádně zamíchá strukturou mužského přátelství. Co ten Laurenz od Tima vlastně chce? Proč najednou sedí na Holgerově barové stoličce? Proč pije červené víno a mluví s Timem o „emocionální nepřístupnosti“?

Populární a v německy mluvících zemích hojně uváděný rakouský dramatik dokazuje i v této komedii, že je mistrem nečekaných zápletek a vtipného popisu vztahových peripetií – zde zobrazuje, jak složitá mohou být údajně tak jednoduchá mužská přátelství.

Připravujeme český překlad.

Daniel Glattauer, Folke Braband (Rakousko)

IN EINEM ZUG (Ve vlaku / Na jeden záťah)

2 m, 1 ž (Celkem 11 postav)

dramatizace románu

„Co umožňuje spisovateli psát o lásce?“

Úspěšný román Daniela Glattauera se krátce po svém vydání dostal na seznam bestsellerů a mezitím vyšel v pěti vydáních. Folke Braband podle něj vytvořil hutnou divadelní adaptaci, která zůstává věrná šarmu a inteligentnímu humoru knižní předlohy.

Eduard Brünhofer, kdysi oslavovaný autor pokleslejších milostných románů, sedí v rychlíku z Vídně do Mnichova a rozhodně nemá v úmyslu povídat si s neznámou ženou středního věku, která sedí v tomtéž kupé – natož aby s ní rozebíral své knihy. Ani by ho navíc nenapadlo přemýšlet společně s neznámou ženou o svých letech manželství s Ginou. Jenže terapeutka Catrin Meyrová, která považuje dlouhodobé vztahy za absurdní, je neúprosná kritička a především ráda diskutuje. Postupně se tak rozvine zpočátku nervózní rozhovor nejen o lásce a spisovatel se tak dostává do svízelné situace. Jsme tak svědky svižných, samolibých i pohotových dialogů, které pronikají pěkně hluboko do psychologie vztahových vzorců. Nejde ani tak o milostný hovor, jako spíše o mnohdy jízlivý dialog o lásce jako takové a o protivenstvích práce spisovatele i terapeutky.

Jevištní adaptace románu je napsaná pro herečku (hlavní role Catrin, k tomu epizodní Gina a Tanja) a dva herce (jeden hlavní role Eduarda a epizodní Günter, druhý epizodní role Daniel, průvodčí, číšník, Giovanni, Gina 2, Evelyn), což přidává textu na vtipné a překvapivé dynamice.

Připravujeme český překlad.

Rebekka Kricheldorf (Německo)

EIN NACKTES OHR AM HASENBEIN DER LIEBE oder WIE MAN WIDER WILLEN KLÖTZE FLOHT

(Brouk v hlavě na krku aneb Zajíc v pytli proti své vůli)

2 m, 2 ž

fraška / groteska / komedie / parodie

Renomovaná německá autorka jazykově vytříbených komedií tentokrát dala dárek ženevskému divadlu POCHÉ/GVE k jeho 75. narozeninám – napsala bláznivou parodickou frašku podle mistra tohoto žánru Georgese Feydeaua a dovedně přenáší tradiční frašku do reálií 21. století. Dveře se otevírají, zavírají a zabouchávají, vrší se záměny, nedorozumění a omyly, milostné vztahy se zašmodrchávají, šperky se dostanou k nesprávnému adresátovi, tanečnice leží schovaná pod postelí a rivalové v lásce se střetnou tváří v tvář.

Místo: obývací sdíleného bytu, nálada: kocovina. Louise a jejího spolubydliče Moma navštíví díky otevřeným dveřím (klíč se bohužel při večírku ztratil) nejen kurýr s pěti sty zavinači (špatná objednávka), nýbrž také Louisina nejlepší kamarádka Amelie. Ta se právě bezhlavě zamilovala do Hannese Schlumbergera, behaviorálního psychologa a autora přednášky „Problémy s navazováním vztahů a jejich řešení – jak si sundat lyžařskou botu?“. Louise se však sama do Hannese zamilovala a nepsané pravidlo zakazuje usilovat o stejného muže jako nejlepší kamarádka, takže je nutné co nejrychleji najít pro Amelii

jiného milostného partnera. A tak začíná bláznivá akce plná převleků, nedorozumění a záměn, aby došlo k finálnímu setkání v romantickém hotelu Rosenstolz...

Bláznivá fraška byla nejprve uvedena v listopadu 2022 ve francouzském překladu v divadle Poche/GVE v Ženevě, poté v divadle Theater Neumarkt v Curychu, německá premiéra proběhla v Theater Chemnitz v lednu 2026.

Připravujeme český překlad.

Katrin Wiegand (Německo)

SEXTETT IM HOCHZEITSBETT (Svatební sextet)

2 m, 4 ž

komedie o svatební noci

Svatební noc v 15 scénách. Lars a Katharina si svou svatební noc představovali trochu jinak. Že stěny mají uši, to věděli a to by ještě šlo, ale že se pak kamarádka s manželem, matka nevěsty a bývalá Larsova přítelkyně setkají ve svatební posteli, to by nečekal nikdo.

Hotelové pokoje mívají bohužel dveře a navíc to vypadá, že dotyční hosté kvůli nedostatku vlastního milostného života brání novomanželům v naplnění jejich právě legalizovaného manželství, a to už je příliš. Protože na to, co obvykle novomanželé dělají o svatební noci, není vůbec možné ani pomyslet...

Bouřlivá komedie o svatebčanech, kteří bloudí po pokojích a zcela tak komplikují na počátku idylickou situaci, byla uvedena v divadle Komödie Düsseldorf v listopadu 2016.

Připravujeme český překlad.

Lutz Hübner, Sarah Nemitz (Německo)

LOB DER GERECHTEN (Chvála spravedlivých)

5 m, 4 ž (více postav - variabilní obsazení)

Kousavá tragikomedie o hledání společenského konsensu v demokratické společnosti, o nekončících debatách a hledání kompromisu.

Na památku válečného hrdinského činu (poskytnutí úkrytu židovským sestrám a záchránění je před nacisty) má být o desítky let později tato málo známá skutečnost dodatečně připomenuta a oceněna. Ve spolupráci s městským úřadem a židovskou obcí vznikne nápad umístit pamětní desku na dům, kde se sestry skrývaly. Co vypadalo na začátku jednoduše, je samozřejmě daleko složitější. Je na zdi domu vůbec dost místa? A kdo se bude o desku starat? A tak se objevuje otázka za otázkou, další nápady a připomínky různých aktérů – např. celou akci spojit s velkou pouliční slavností, která by oslavovala demokracii, různorodost a byla antifašistická. Tento nápad všichni zúčastnění schvalují, ale při diskusi o pozvánkách a vystoupeních se rychle rozcházejí názory na to, kde vlastně končí rozmanitost a začíná netolerance. Do toho všeho se mezitím obyvatelé o pamětní desce dozvědí a rozvine se bouřlivá debata, s níž nikdo nepočítal – všichni chtějí udělat všechno správně, ale nikdo se na ničem nedokáže domluvit...

Aktuální jízlivá komedie o zmatečném hledání společného jmenovatele a kompromisu – s hořkým humorem a pronikavým pozorovacím talentem hra nastavuje zrcadlo občanům, mění perspektivu zúčastněných a na žádné z postav nezůstane suchá nit.

Hry byla poprvé uvedena v září 2025 v Theater Regensburg a získala ihned nadšené reakce publika i kritiky. V leccem může připomínat u nás populární *Společenství vlastníků*. Reálie hry se dají přizpůsobit českým, stejně jako se přizpůsobily těm v německém Řezně (např. jméno ulice), kde byla hra uvedena.

Chystáme český překlad.

... a další jazyky

Don Duyns (Nizozemí)

WAT MOETEN WE MET MAARTJE? (Co s Martinkou?)

2 m, 2 ž

černá komedie

Ostrá černá komedie o čtyřech přátelích-hercích, kteří se potýkají s otázkou, jak se rozloučit. Když herečka Maartje (Martinka) oznámí, že umírá, ale „nechce o tom absolutně mluvit“, nastane zmatek. Zatímco ona se rozhodne hrát až do posledního dechu, její divadelní spolek a především dlouholeté nejen profesní přátelství se otřásají v základech. Následuje vír událostí: narychlo vymyšlených řešení, patetických divadelních zkoušek, intimních přiznání v herecké šatně a vtipných hádek – to vše jen proto, aby nikdo nemluvil o tom, co se skutečně děje.

Ostrý a svižný příběh o přátelství, strachu z konce a otázce, zda můžeme být někdy opravdu sami sebou, i když na tom záleží nejvíc.

Hra byla uvedena v září 2025 v divadle DeLaMar Theater v Amsterdamu a poté se stala v Nizozemí absolutním hitem s velkým počtem uvedení na mnoha dalších scénách.

Hra se již překládá do češtiny.

Juha Jokela (Finsko)

DOSENTIT (Docenti)

3 m, 3 ž

satirická komedie o akademickém světě

Inteligentní satirická komedie, která se odehrává v prostředí univerzity a zkoumá napětí mezi akademickou svobodou, ideologií a mocí.

Děj hry sleduje skupinu vysokoškolských učitelů a vědců, kteří se snaží prosadit své názory a výzkum v prostředí, kde se střetávají politické tlaky, ideologické konflikty a institucionální pravidla. V centru dění je otázka, jaké místo má kritické myšlení a svoboda projevu v akademickém světě, který je stále více ovlivňován společenskými očekáváními a mocenskými strukturami.

Komedie využívá ostrý dialog, ironii a absurdní situace k tomu, aby odhalila pokrytectví a konflikty v současném intelektuálním diskurzu, rovněž reflektuje současné debaty o roli univerzit, politické korektnosti, svobodě slova a ideologických střetech nejen ve Finsku, ale i globálně. Je to komedie, která pobaví, ale zároveň nutí k zamyšlení nad tím, jak se formují názory a kdo má právo je určovat.

Hra byla uvedena v roce 2020 v Helsinském národním divadle.

JE Z ČEHO VYBÍRAT

- archiv starších Listů z Aura-Pontu najdete [zde](#)
- celou naši nabídku her najdete v našem rozsáhlém katalogu [zde](#) – můžete využít i pokročilé vyhledávání např. dle počtu postav, žánru, jazyka...
- připravili jsme pro vás i speciální tematické nabídky - [zde](#) (např. hry pro určitý počet postav, dramaturgie, hry pro amatérské spolky, muzikály...)